

Vlastnosti nedisipativního schématu lze zlepšit přidáním disipace. Je však třeba dát pozor, abychom tím nezhoršili řád přesnosti schématu. Např. leapfrog scheme lze modifikovat takto:

$$\frac{U_j^{n+1} - U_j^{n-1}}{2\tau} + a \frac{U_{j+1}^n - U_{j-1}^n}{2h} + \frac{\varepsilon}{2\tau} \left(\frac{1}{2} \delta_x\right)^4 U_j^{n-1} = 0,$$

kde ε je vhodná kladná konstanta. Jelikož $\delta_x^4 u = O(h^4)$, schéma je nadále druhého řádu přesnosti, pokud $\tau \geq C h^2$. Tato podmínka nepředstavuje žádné podstatné omezení, neboť časový krok volíme obvykle srovnatelný s prostorovým krokem. Pro vyšetření stability přepíšeme schéma do tvaru

$$U_j^{n+1} - U_j^{n-1} + \nu U_{j+1}^n - \nu U_{j-1}^n + \varepsilon \left(\frac{1}{2} \delta_x\right)^4 U_j^{n-1} = 0$$

a přibližné řešení vyjádříme v integrálním tvaru pomocí jeho Fourierovy transformace $\widehat{U}^n(\xi)$. Oproti případu bez disipace se navíc objeví člen $\varepsilon \left(\frac{1}{2} \delta_x\right)^4 \widehat{U}^{n-1}(\xi) e^{i\xi j h}$. Jak víme, $\delta_x^2 e^{i\xi j h} = -4 \sin^2 \frac{\xi h}{2} e^{i\xi j h}$, a tudíž $\left(\frac{1}{2} \delta_x\right)^4 e^{i\xi j h} = \sin^4 \frac{\xi h}{2} e^{i\xi j h}$. Místo soustavy diferenciálních rovnic (56), proto nyní získáme

$$\widehat{U}^{n+1}(\xi) + i 2\nu \sin(\xi h) \widehat{U}^n(\xi) - \left(1 - \varepsilon \sin^4 \frac{\xi h}{2}\right) \widehat{U}^{n-1}(\xi) = 0.$$

Kořeny odpovídající charakteristické rovnice jsou

$$\lambda_{\pm}(\xi) = -i\nu \sin(\xi h) \pm \sqrt{1 - \varepsilon \sin^4 \frac{\xi h}{2} - \nu^2 \sin^2(\xi h)}.$$

Je-li

$$(58) \quad \nu^2 \sin^2(\xi h) + \varepsilon \sin^4 \frac{\xi h}{2} \leq 1,$$

je

$$|\lambda_{\pm}(\xi)| = \sqrt{1 - \varepsilon \sin^4 \frac{\xi h}{2}} \leq 1 - \frac{\varepsilon}{2} \sin^4 \frac{\xi h}{2},$$

a schéma je tedy stabilní a disipativní řádu 4 (k tomu je opět nutné, aby $|\nu| < 1$). Podmínku (58) můžeme přepsat do tvaru

$$4\nu^2 \sin^2 \frac{\xi h}{2} \left(1 - \sin^2 \frac{\xi h}{2}\right) + \varepsilon \sin^4 \frac{\xi h}{2} \leq 1.$$

Stačí tedy nalézt takové hodnoty ε , že

$$4\nu^2 s(1-s) + \varepsilon s^2 \leq 1 \quad \forall s \in [0, 1].$$

Je-li $\nu^2 \in (0, \frac{1}{2}]$, můžeme volit $\varepsilon \in (0, 1]$, neboť pak $4\nu^2 s(1-s) + \varepsilon s^2 \leq 2s(1-s) + s^2 = s(2-s) \leq 1$. Je-li $\nu^2 \in [\frac{1}{2}, 1)$, volíme $\varepsilon \in (0, 4\nu^2(1-\nu^2)]$. Pak $4\nu^2 s(1-s) + \varepsilon s^2 = 4\nu^2 s + (\varepsilon - 4\nu^2) s^2 \leq 4\nu^2 s(1-\nu^2 s) \leq 1$.

Podobně jako výše můžeme modifikovat i metodu Crankovu–Nicolsonové pro řešení rovnice (53). Obdržíme schéma

$$\frac{U_j^{n+1} - U_j^n}{\tau} + a \frac{U_{j+1}^{n+1} - U_{j-1}^{n+1} + U_{j+1}^n - U_{j-1}^n}{4h} + \frac{\varepsilon}{\tau} \left(\frac{1}{2} \delta_x \right)^4 U_j^n = \frac{f_j^{n+1} + f_j^n}{2},$$

které je druhého řádu přesnosti (pokud $\tau \geq C h^2$) a disipativní řádu 4 pro malé hodnoty ε .

Cvičení 5 Zopakujte výpočet ze cvičení 4 pro leapfrog scheme s disipací (v prostorových uzlech x_1 a x_{J-1} uvažujte leapfrog scheme bez disipace).

Pro víceřadová schémata vždy existuje právě jeden amplifikační faktor $\lambda_0(\xi)$ takový, že $\lambda_0(0) = 1$. Tento amplifikační faktor použijeme k definici fázové rychlosti. Pro leapfrog scheme je to amplifikační faktor λ_+ . Platí

$$\sin(\xi \alpha(\xi) \tau) = \nu \sin(\xi h) = \nu \xi h \left(1 - \frac{(\xi h)^2}{6} + O((\xi h)^4) \right),$$

z čehož plyne

$$\begin{aligned} \alpha(\xi) &= a \left(1 - \frac{(\xi h)^2}{6} + O((\xi h)^4) \right) \left(1 + \frac{(\nu \xi h)^2}{6} + O((\xi h)^4) \right) \\ &= a \left(1 - \frac{1}{6} (1 - \nu^2) (\xi h)^2 + O((\xi h)^4) \right). \end{aligned}$$

Získali jsme tedy totéž jako pro Laxovo-Wendroffovo schéma a rovněž platí $\alpha(\pi/h) = 0$.

Pro parazitickou složku řešení leapfrog scheme odpovídající λ_- zavedeme fázovou rychlost vztahem $\lambda_-(\xi) = -|\lambda_-(\xi)| e^{-i\xi \alpha_-(\xi) \tau}$, neboť $\lambda_-(0) = -1$. Pak $\sin(\xi \alpha_-(\xi) \tau) = -\nu \sin(\xi h)$, a tudíž $\alpha_-(\xi) = -\alpha(\xi)$. Parazitická složka řešení se tedy pohybuje opačným směrem než je správný směr řešení. Navíc platí $\alpha_-(\pi/h) = 0$, a tudíž nejvyšší frekvence, které neobsahují přesnou informaci, se nešíří pryč.

3.8 Volba parametru ν

Vlastnosti schémat vyšetřovaných v předchozích odstavcích závisí na volbě parametru ν , tj. na poměru prostorového a časového kroku. V řadě případů jsme viděli, že pro $|\nu| = 1$ schémata dávají přesné řešení, což je ovšem dáno jednoduchostí uvažované modelové úlohy. Pro úlohy s nekonstantními koeficienty nebo komplikovanější problémy k tomu již nedochází. Nicméně naše teoretické úvahy ukazují, že je obecně vhodné volit $|\nu|$ blízko hranice stability, neboť tím dosáhneme malé disipace i disperze. Zajímá-li nás pouze určitá frekvence ξ_0 , měli bychom volit h tak, aby $|\xi_0 h| \ll \pi$ a vlna o frekvenci ξ_0 mohla být tudíž na použité síti dobře aproximována.